

— А кому з я сцо винен? За сцо мене рубати?

15. СКІЛЬКИ ВЕРСТОВ ДО НЕБА.

Їдуть два добродії з ярмарку. І як п'ять верстов проїхали, так і одпочити треба, бо як п'ять верстов, то й коршма стоїть. От їдуть і збалакали ся:

— А що, — каже, — як би його злічити, скільки то верстов до неба?

— А Бог його святий знає, скільки. Думка така, що верстов із п'ять буде.

— Тю на тебе, куме! Та як би туди п'ять верстов було, то там би коршма стояла.

16. ПИРІГ.

Випив подорожний чарку, виняв пиріг і їсть. Коли це заходить у коршму лях з польованя — голодний і холодний. Випив чарку, по хожє та все на пиріг дивить ся, а далі й каже:

— От у мене жіноча натура: як тільки вип'ю, так і схочу пирога.

А подорожний:

— А в мене така натура, що ніяк не хочеть ся з ляхом ділити ся.

Коли це москаль у коршму — випив чарку, підійшов до подорожнього, та за пиріг:

— А дай-ка, братец, піражка-та!

Уломив більшу половину та й пішов собі.

17. ЖИДІВСЬКІ НАЙМИ.

Жид наймив наймичку:

— Ти з мене, — каже, — галоцко, не богато берн, бо в мене небагацько діла.

— А яке-ж у вас діло?

— От бац: устань ранком, підмети хату — та й сядь; винеси сміття — та й сядь; подій корів — та й сядь; наноси води — та й